

เตรียมความพร้อม สำหรับการสอบ
CU-TEP, TU-GET, GAT, O-NET และ SMART-I

ติวทอล์ก ข้อสอบ GRAMMAR

พร้อมทุกสนาม ทุกที่ แคร่รู้วิธีไขรหัส

- สรุปเนื้อหาไวยากรณ์ที่จำเป็น กระชับ ครบคลุม
- รวมเทคนิคเพื่อพิชิตข้อสอบได้อย่างรวดเร็ว ตรงจุด
- อัดแน่นด้วยข้อสอบ Error Identification
และ Sentence Completion
- เฉลยข้อสอบอย่างละเอียด เข้าใจง่าย

เสรี อู่ธาราสวัสดิ์

สว. (ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ)

ศศ.บ. (TEFL)

ชื่อหนังสือ **ติโจทย์แตก : ข้อสอบ Grammar**

ผู้เขียน **เสรี อุธาราสวัสดิ์**

สำนักพิมพ์พริมาyard

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2557

ราคา 155 บาท

ISBN 978-616-7115-80-1

สงวนสิทธิ์ พ.ศ. 2557 โดย บริษัท พริมาyard พับลิชชิง จำกัด
ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้
นอกจากจะได้รับอนุญาตจากผู้จัดพิมพ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

เสรี อุธาราสวัสดิ์.

ติโจทย์แตก : ข้อสอบ Grammar.-- กรุงเทพฯ : พริมาyard, 2557.

224 หน้า.

1. ภาษาอังกฤษ--ข้อสอบและเฉลย. I. ชื่อเรื่อง.

420.76

ISBN 978-616-7115-80-1

บรรณาธิการที่ปรึกษา

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร

ศิลปกรรม

ออกแบบปก

กฤษฎาพร ชุมสาย ณ อยุธยา

सानุพันธ์ ชุมสาย ณ อยุธยา

อิศวเรศ ตโมณฑ

ศรัณย์ พิพัฒน์นรพงศ์

หัสสิทธิ์พัฒน์ จรัสรัตนเศรษฐ์

POPPOMON

จัดพิมพ์โดย

บริษัท ฟรีมายด์ พับลิชซิ่ง จำกัด

27/33 ซอยศรีป่าเพ็ญ ถนนพระราม 4 แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ 0-2637-8600 โทรสาร 0-2637-8601 www.freemindbook.com

 facebook.com/freemindbook

พิมพ์ที่

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์

296 ซอยอรุณอมรินทร์ 30 ถนนอรุณอมรินทร์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2433-0026-7 โทรสาร 0-2433-8587

จัดจำหน่ายโดย

ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-9872 โทรสาร 0-2254-9495

Call Center (จัดส่งทั่วประเทศ) โทรศัพท์ 0-2255-4433 www.chulabook.com

ร้านค้าติดต่อ แผนกขายส่ง สาขารัตนธิเบศร์ (แยกแคราย) โทรศัพท์ 0-2950-5408-9

โทรสาร 0-2950-5405

หากพบว่าหนังสือมีข้อผิดพลาดหรือไม่ได้มาตรฐานโปรดส่งหนังสือกลับมาที่สำนักพิมพ์ (ทางไปรษณีย์) ทางเรายินดีเปลี่ยนเล่มใหม่ให้ท่านทันที

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยหมึก Soy Ink ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเลือกใช้กระดาษที่ผลิตจากไม้ปลูก ลดการบุกรุกพื้นที่ป่าของโลก

E SAMPLE SAMPLE

PLE SAMPLE SAM

AMPLE SAMPLE S

คำนำ

หนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับผู้เข้าสอบภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเนื้อหาจะครอบคลุมแบบทดสอบ CU-TEP, TU-GET, GAT, O-NET และ SMART-I โดยเน้นในส่วนของ Error Identification หรือที่เรียกกันทั่วไปว่าข้อสอบ “จับผิด” และ Sentence Completion หรือข้อสอบ “เติมคำ” เป็นหลัก ซึ่งผู้เข้าสอบมักบ่นว่า “ยากมาก” “ทำไม่ค่อยได้” และ “ไม่มั่นใจ” ทำให้หลายคนไม่ชอบและรู้สึกว่าการสอบโครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar/Structure) เป็นเหมือนยาขม จึงไม่เตรียมตัวกันเท่าที่ควร เพราะต่างคิดว่าถึงอย่างไรก็คงทำข้อสอบส่วนนี้ไม่ค่อยได้เป็นแน่

ด้วยเหตุนี้ ผมจึงเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นโดยมุ่งเน้นเนื้อหาในส่วนของโครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อช่วยให้ผู้เข้าสอบเกิดความมั่นใจและทำข้อสอบได้อย่างถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ทั้งนี้การเตรียมตัวให้พร้อมมากที่สุดเป็นสิ่งสำคัญ หากผู้เข้าสอบหมั่นทบทวนเนื้อหา ทำแบบฝึกหัด และทำความเข้าใจคำเฉลยอย่างต่อเนื่อง ก็จะช่วยให้ทำข้อสอบได้มั่นใจยิ่งขึ้น

ผมเชื่อว่าถ้าคนเรามีความตั้งใจและมุ่งมั่นทุ่มเทอย่างเต็มที่ย่อมจะฟันฝ่าอุปสรรคจนประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างแน่นอน สิ่งสำคัญอยู่ที่ใจเราต้องแข็งแรงก่อน ซึ่งเป็นเช่นนั้นได้ต่อเมื่อมีความเชื่อมั่นว่า “เราต้องทำได้สำเร็จแน่” เมื่อใดก็ตามที่รู้สึกท้อแท้ขอให้ถามตัวเองอยู่เสมอว่า “เป้าหมายของเราคืออะไร” เพื่อให้เกิดแรงฮึดสู้จนเอาชนะได้ในที่สุด

ท้ายสุดนี้ ผมขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนทำให้หนังสือเล่มนี้เป็นรูปเล่มจริงขึ้นมาได้

- คุณแม่ ผู้ซึ่งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษและเชื่อมั่นในศักยภาพของลูกคนนี้
- ครู อาจารย์ทุกท่านตั้งแต่ชั้นประถมจนถึงมหาวิทยาลัยที่กรุณาประสิทธิประสาทความรู้ และให้โอกาสได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง
- พี่ๆ น้องๆ และเพื่อนๆ ผู้เป็นกำลังใจยามมิตรรอบตัวผมที่คอยส่งเสริมและให้กำลังใจมาโดยตลอด
- ลูกศิษย์ทุกคนที่มีโอกาสได้สอน เพราะในอีกมุมหนึ่งทุกคนต่างเปรียบเสมือนครูของผมเช่นกัน อีกทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจให้ปรับปรุงและพัฒนาเทคนิคการสอนให้ดียิ่งขึ้น

สู้ๆ นะครับ!

เสรี อู่ธาราสวัสดิ์

สารบัญ

ชี้แจงแถลงไข

หน้า

8

มาทำความเข้าใจ CU-TEP และ TU-GET กันก่อนนะ

10

PART 1 สรุปเนื้อหาไวยากรณ์

15

1. โครงสร้างในภาษาอังกฤษ

16

2. Parts of Speech

19

3. Tense

25

4. Parallelism

35

5. Non-finite

38

6. If-Clause

44

7. Verb

49

8. Relative Clause

55

9. Connective

60

10. Subject-Verb Agreement

69

11. Miscellaneous

73

PART 2 เทคนิคการทำข้อสอบ

81

• Error Identification (จับผิด)

82

• Sentence Completion (เติมคำ)

85

PART 3 แบบฝึกหัดและเฉลย

91

• Error Identification Test 1

93

• Error Identification Test 2

94

• Error Identification Test 3

96

• Error Identification Test 4

98

• Error Identification Test 5

100

• Error Identification Test 6

102

• Error Identification Test 7

104

• Error Identification Test 8

106

• Error Identification Test 9

108

	หน้า
• Key: Error Identification Test 1	110
• Key: Error Identification Test 2	114
• Key: Error Identification Test 3	119
• Key: Error Identification Test 4	124
• Key: Error Identification Test 5	128
• Key: Error Identification Test 6	133
• Key: Error Identification Test 7	137
• Key: Error Identification Test 8	143
• Key: Error Identification Test 9	148
• Sentence Completion Test 1	157
• Sentence Completion Test 2	160
• Sentence Completion Test 3	163
• Sentence Completion Test 4	166
• Sentence Completion Test 5	169
• Sentence Completion Test 6	172
• Sentence Completion Test 7	175
• Sentence Completion Test 8	178
• Sentence Completion Test 9	181
• Key: Sentence Completion Test 1	184
• Key: Sentence Completion Test 2	188
• Key: Sentence Completion Test 3	192
• Key: Sentence Completion Test 4	196
• Key: Sentence Completion Test 5	201
• Key: Sentence Completion Test 6	206
• Key: Sentence Completion Test 7	211
• Key: Sentence Completion Test 8	215
• Key: Sentence Completion Test 9	219

ชี้แจงแคลงใจ

หนังสือเล่มนี้ แบ่งเนื้อหาหลักออกเป็น 3 ส่วน คือ

สรุปเนื้อหา

เทคนิค

แบบฝึกหัด-เฉลย

1. สรุปเนื้อหาไวยากรณ์ (Grammar)

หนังสือเล่มนี้จะเน้นเฉพาะเรื่องสำคัญที่พบในข้อสอบแนว Error Identification (“จับผิด”) และ Sentence Completion (“เติมคำ”) เท่านั้น หากต้องการทราบข้อมูลส่วนนี้อาจละเอียด ผู้อ่านค้นหาเพิ่มเติมได้จากหนังสือไวยากรณ์ทั่วไป ในเว็บไซต์สอนภาษาอังกฤษ หรือจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่ระบุไว้ในบรรณานุกรมท้ายเล่ม

สำหรับผู้อ่านที่มีพื้นฐาน Grammar อยู่ในระดับพอใช้จนถึงขั้นดีมากอาจข้ามเนื้อหาส่วนนี้ ไปยังเนื้อหาส่วนถัดไปได้ หรืออาจจะอ่านสักเล็กน้อยเพื่อเป็นการทบทวน

2. เทคนิคการทำข้อสอบแนว Error Identification (“จับผิด”) และ Sentence Completion (“เติมคำ”)

ผู้เขียนได้รวบรวมเทคนิคและขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อสอบทั้งสองประเภทโดยมองจากมุมที่ว่า ถ้าผู้เขียนอยู่ในสถานการณ์การสอบจริงจะวิเคราะห์ข้อสอบอย่างไร ใช้วิธีตัดตัวเลือก (choices) อย่างไร และสังเกตตรงจุดใดเพื่อให้เลือกคำตอบได้อย่างถูกต้อง ซึ่งหากผู้อ่านหมั่นฝึกทำตามจะช่วยให้วิเคราะห์ข้อสอบได้เร็วขึ้น

3. แบบฝึกหัดข้อสอบ Error Identification (“จับผิด”) และ Sentence Completion (“เติมคำ”) พร้อมคำเฉลย

จุดที่ทำให้หนังสือเล่มนี้แตกต่างจากหนังสือคู่มือเตรียมสอบเล่มอื่นๆ คือ วิธีการเฉลยแบบฝึกหัด ซึ่งมีลักษณะเฉพาะดังนี้

- 98% ของแบบฝึกหัดจะไม่เฉลยโดยการ “แปล” ประโยคคำถามเป็นภาษาไทย

เนื่องจากเวลาทำข้อสอบจริง การแปลข้อสอบทั้งหมดแล้วลงมือทำ จะทำให้เสียเวลามาก และเสี่ยงต่อการทำข้อสอบไม่ทัน ทั้งนี้ด้วยข้อจำกัดเรื่องเวลารวมถึงความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เข้าสอบ ดังนั้นการเฉลยจึงเน้นไปที่วิธีการวิเคราะห์ ดูคำสำคัญ แล้วค่อยสังเกตุคำหน้า-หลัง หรือบริบทโดยรอบมากกว่าการแปลทั้งประโยคแล้วค่อยพิจารณาตัวเลือก (choices)

- 98% ของการเฉลยในหนังสือเล่มนี้จะให้คำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับตัวเลือก (choices) ที่ “ผิด” ว่าไม่ถูกต้อง เพราะอะไร

ในฐานะที่มีประสบการณ์ตรงเป็นผู้เข้าสอบและเป็นติวเตอร์ทำให้พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ที่ทำข้อสอบบอกรู้ว่า “ทำไมข้อที่ฉันเลือกจึงผิด” ด้วยประสบการณ์ในการสอนที่ผ่านมาทำให้ทราบว่าหลายครั้งที่ผู้เรียนจำกฎสับสน (โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้ทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ หรือไม่ได้ทบทวน Grammar มาเป็นเวลานาน) ซึ่งวิธีเฉลยในหนังสือคู่มือหลายเล่มยังคงเป็นการเฉลยแบบแปลให้ฟังหรือเฉลยเฉพาะข้อที่เป็นคำตอบเท่านั้นว่าต้องแก้ไขเป็นอะไร โดยไม่อธิบายถึงตัวเลือกอื่น ทำให้ผู้ที่เลือกข้อผิดไม่ได้รับคำอธิบายที่ชัดเจน

มาทำความเข้าใจ CU-TEP และ TU-GET กันก่อนนะ

การจะพิชิตข้อสอบ CU-TEP และ TU-GET ได้ นอกจากความแม่นยำในเนื้อหาและการฝึกฝนทำแบบฝึกหัดอย่างมากมายแล้ว สิ่งสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่ไม่ควรมองข้ามไปคือการ “วางแผน” เพื่อ “พิชิต” ข้อสอบทั้งสองประเภทนี้ เพื่อให้การลงทุนลงแรงเตรียมตัวของเรา นั้นได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด ถ้าอย่างนั้นเรามาดูกันว่ามီးอะไรที่ลืมนึกไปหรือไม่

CU-TEP และ TU-GET ข้อสอบไหนยากกว่ากัน

คำถามนี้เป็นคำถามคลาสสิกที่มักจะได้ยินบ่อยครั้งจากเด็กๆ ที่สอน จึงคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ทีวางแผนจะสอบทั้ง CU-TEP และ TU-GET หรือตัดสินใจเลือกสอบอย่างใดอย่างหนึ่ง ในเบื้องต้นลองมาดูกันทั้ง CU-TEP และ TU-GET มีสอบอะไรกันบ้าง

CU-TEP	TU-GET
Listening (30 ข้อ)	Structure (25 ข้อ) <ul style="list-style-type: none">• Error Identification (12-13 ข้อ)• Sentence Completion (12-13 ข้อ)
Reading (60 ข้อ)	Vocabulary (25 ข้อ)
Error Identification (30 ข้อ)	Reading (50 ข้อ)

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า เนื้อหาที่ common กันในข้อสอบทั้งสองชุดคือ Error Identification และ Reading ซึ่งเมื่อเทียบสัดส่วนจำนวนข้อสอบ Error Identification จะพบว่า CU-TEP มีมากกว่าประมาณ 3 เท่า

สัดส่วนนี้บอกอะไร

โดยปกติตามมาตรฐานของข้อสอบจะออกข้อสอบที่มีความยากในระดับต่างๆ ผสมกัน จะไม่มีข้อสอบชุดใดที่ข้อสอบทุกข้อยากทั้งหมดหรือง่ายทั้งหมด ดังนั้น เมื่อเทียบสัดส่วนผนวกกับประสบการณ์ลงสนามสอบทั้งสองแห่งทำให้ประเมินได้ว่าจำนวนข้อสอบของ TU-GET ที่อยู่ในระดับปานกลางมีน้อยกว่าเมื่อเทียบกับ CU-TEP (เนื่องจากจำนวนข้อสอบ Error Identification มีน้อยกว่า) ดังนั้นเวลาทำ ผู้สอบจึงอาจจะรู้สึกว่ายากกว่าข้อสอบ TU-GET ค่อนข้างยาก

วางแผนจัดสรร “เวลา” อย่างมีสติ

ปัญหาที่พบบ่อยอยู่เสมอโดยเฉพาะผู้เข้าสอบ “มือใหม่” คือการ “ทำข้อสอบไม่ทัน” กรณีนี้จะขออธิบายแยกระหว่าง CU-TEP กับ TU-GET เนื่องจากมีลักษณะการบริหารการจัดการจัดสอบที่แตกต่างกัน ดังนี้

CU-TEP :

ข้อสอบ CU-TEP จะแบ่งเวลาเป็น 3 part ชัดเจน และเจ้าหน้าที่คุมสอบจะเก็บข้อสอบเมื่อหมดเวลาในแต่ละ part ดังนั้นจุดที่อันตรายมี 2 ช่วง ได้แก่

1. Listening

ขอแนะนำว่าเมื่อฟังจบแล้ว ขณะที่กำลังจะฟังวงกลมในกระดาษคำตอบ ให้ลองเปลี่ยนเป็นการตึก (ขีด) หรือกากบาทไปก่อนเพื่อจะได้ตั้งสติรอฟังในข้อต่อไป

เมื่อจบ Listening part ระหว่างรอเจ้าหน้าที่แจกคำถามชุด Reading จะมีเวลาว่างประมาณ 10 นาที เราใช้เวลานี้ฟังวงกลมในกระดาษคำตอบได้

2. Reading

เนื่องจากมีข้อสอบถึง 60 ข้อ โดยมีเวลาทำเพียงแค่ 70 นาที อีกทั้งจำนวนเนื้อเรื่องก็แตกต่างกันในแต่ละรอบ กล่าวคือมี 5-7 เรื่อง สิ่งที่ยากจะฝากสำหรับท่านที่ทำข้อสอบ CU-TEP คือ ในช่วงเวลาที่จำกัด ขอให้พิจารณา Reading จากเรื่องที่เราคุ่นเคยหรือเข้าใจมากที่สุดเป็นลำดับแรก และขณะอยู่ในห้องสอบ ขอให้ลิ้มความคิดต่อไปนี้ไปก่อน

- “ต้องทำเรื่องที่ยากที่สุดก่อน พอมีเวลาเหลือจะได้ทำเรื่องง่ายๆ ได้สบายๆ” (จะมีเวลาเหลือจริงหรือ)
- “ตะลุยทำไปเลยตั้งแต่เรื่องแรกนั่นแหละ ทำไปเรื่อยๆ เพราะสุดท้ายก็ต้องทำให้เสร็จทุกข้ออยู่ดี” (เกิดไปเจอเรื่องยากตั้งแต่เรื่องแรกๆ แล้วจะมีเวลาเหลือให้ทำงานเสร็จหรือ)
- “ทำสลับกันไปเรื่อยๆ เรื่องนี้ทำค้างไว้แล้วสลับไปทำเรื่องอื่นก่อน แล้วค่อยกลับมา” (กรณีนี้ขอแนะนำว่า ควรทำเรื่องนั้นๆ ให้เสร็จเกือบ 80% ก่อน หากรู้สึกสมองล้าหรือมีมันจึงค่อยเปลี่ยนไปทำเรื่องอื่นแล้วย้อนกลับมาทำเรื่องเดิมให้เสร็จ ถ้าทำไว้ครึ่งๆ กลางๆ แล้วเปลี่ยนไปทำเรื่องอื่น จะทำให้ความคิดหรือความเข้าใจในเนื้อหาไม่ปะติดปะต่อ เมื่อย้อนกลับมาทำอีกครั้งจะยิ่งเสียเวลา)

TU-GET :

การทำข้อสอบ TU-GET จะมีส่วนที่ดีคือจะได้รับข้อสอบจำนวน 100 ข้อมาพร้อมกันในคราวเดียว ด้วยเหตุนี้ผู้เข้าสอบจึงบริหารจัดการเวลาเองได้ว่าควรทำส่วนใดก่อน หรือหากรู้สึกชินกับเรื่องเดิม ก็เปลี่ยนไปทำส่วนอื่นก่อนแล้วค่อยย้อนกลับมาทำต่อได้

“ข้อสอบทุกข้อมีคะแนนเท่ากัน คือ 10 คะแนน” ดังนั้นผู้เขียนยังอยากย้ำเช่นเดิมว่าควรเริ่มทำจากส่วนที่เราถนัดก่อน เพราะถ้าเวลาเหลือน้อยจะได้มีแต่ข้อที่ยาก

ที่แนะนำเช่นนี้ เนื่องจากผู้เขียนพบว่าเด็กหลายคนมักจะเลือกทำข้อที่ยากก่อน โดยคิดว่าหลังจากนั้นเมื่อมาทำข้อที่ง่าย จะทำได้สบาย แต่ไม่ควรลืมนึกว่า “ทุกข้อมีคะแนนเท่ากัน” ดังนั้นจึงควรใช้เวลาจัดการกับข้อสอบที่ง่ายหรือที่พอทำได้ก่อนจะดีกว่า

ลักษณะพิเศษของข้อสอบ Error Identification ของ CU-TEP และ TU-GET

ข้อสอบจะมีความยาวค่อนข้างมาก โดยเฉลี่ยจะอยู่ที่ประมาณ 2-3 บรรทัด (พบข้อที่มีความยาว 1 บรรทัด ไม่มาก) อย่างไรก็ตาม ไม่ควรลืมนึกว่าหัวข้อที่ออกสอบใน Error Identification นั้นเป็นหัวข้อ Grammar ซึ่งมักจะคุ้นเคยกันอยู่ (80% ของเนื้อหา น่าจะเคยเรียนหรือผ่านตามาแล้วในสมัยมัธยม) ดังนั้นข้อสอบแต่ละข้อจะมีส่วนขยายค่อนข้างมากเพื่อลงให้ผู้เข้าสอบมีงานเลือกไม่ถูก จุดนี้ขอให้ตั้งใจแล้วลองทำตามเทคนิคพิชิตข้อสอบที่จะกล่าวต่อไป หรืออาจทำความเข้าใจจากคำอธิบายในเฉลยของแต่ละข้อ

หากพร้อมแล้ว ขอนำทุกท่านเข้าสู่ส่วนแรกคือ “สรุปเนื้อหาไวยากรณ์”

บันทึกช่วยจำ

Lined writing area for notes, containing 20 horizontal lines.

E SAMPLE SAMPLE

PLE SAMPLE SAM

AMPLE SAMPLE S

PART 1

สรุปเนื้อหาไวยากรณ์

- โครงสร้างในภาษาอังกฤษ
 - Parts of Speech
 - Tense
 - Parallelism
 - Non-finite
 - If-Clause
 - Verb
 - Relative Clause
 - Connective
 - Subject-Verb Agreement
 - Miscellaneous
- (หัวข้อย่อยๆ ที่มีออกสอบบ่อยๆ)

1. โครงสร้างในภาษาอังกฤษ

ในการที่จะเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง โดยเฉพาะเพื่อการเขียนและการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งจำเป็นพื้นฐาน คือ การทำความเข้าใจหน่วยและโครงสร้างของภาษาอังกฤษก่อน โดยขอเริ่มจากหน่วยที่เล็กที่สุด ไปยังหน่วยที่ใหญ่ที่สุด ดังนี้

พยางค์ (Syllable)

พยางค์ คือ เสียงที่เปล่งออกมาจากการพูดในแต่ละครั้ง หนึ่งครั้งนับเป็นหนึ่งพยางค์ เช่น

bank อ่านว่า “แบงค์” (หนึ่งพยางค์)

customer อ่านว่า “คัส-ทอ-เมอร์” (สามพยางค์)

ดังนั้น ในหนึ่งพยางค์อาจจะมีความหมาย หรือไม่มีความหมายก็ได้ ตัวอย่างพยางค์ที่มีความหมาย เช่น bank, a, an, the, key เป็นต้น ตัวอย่างพยางค์ที่ไม่มีความหมาย เช่น “คัส” ใน customer ข้างต้น

คำ (Word)

คำ คือ เสียงที่เปล่งออกมาแล้วมีความหมาย เช่น bank, customer, telephone, problem เป็นต้น (คำ แตกต่างจากพยางค์ตรงที่เป็นเสียงที่มีความหมาย)

วลี (Phrase)

วลี คือ กลุ่มคำ (คำหลายๆ คำมาต่อกัน) เช่น

- Credit card to customer (บัตรเครดิตถึงลูกค้า -- แต่ไม่รู้ว่าใคร ทำอะไรกับบัตรเครดิต)
- Problems to handle (ปัญหาเพื่อแก้ -- แต่ไม่รู้ว่าใคร ทำอะไรกับปัญหานี้ จะแก้ปัญหามาเสนอปัญหา หรือก่อให้เกิดปัญหา)
- Development of credit card in Thailand (การพัฒนาของบัตรเครดิตในประเทศไทย -- แต่ไม่รู้ว่าการพัฒนาส่งผล หรือทำอะไรต่อสิ่งใด หรือต่อใคร)
- Download line sticker (ดาวน์โหลดสติ๊กเกอร์ไลน์ -- แต่ไม่รู้ว่าใครดาวน์โหลด หรือดาวน์โหลดหรือยัง)

อนุประโยค (Clause)

อนุประโยค คือ ข้อความที่เกิดจากคำหลายๆ คำมาต่อกันตามโครงสร้าง เริ่มมีความหมายชัดเจนมากขึ้น ผู้ฟัง ผู้อ่านเริ่มเข้าใจมากขึ้น “แต่ยังไม่ได้ใจความที่สมบูรณ์” เช่น

- The actor who won the 2012's Best Actor Award
(นักแสดงคนที่ได้รับรางวัลนักแสดงชายยอดเยี่ยมในปี 2012 -- ข้อความนี้เป็นแค่ส่วนขยายเพื่อให้รู้ว่านักแสดงคนนี้เป็นใคร และต่างจากนักแสดงคนอื่นเพราะได้รับรางวัลเมื่อปี 2012 แต่ไม่รู้ว่านักแสดงคนนี้จะทำอะไรจริงๆ ณ เวลาที่พูด)
- The issue that was raised by her last month
(ประเด็นที่ถูกลำเสนอโดยเธอเมื่อเดือนที่แล้ว -- แต่ไม่รู้ว่าจะมีใคร ทำอะไรกับประเด็นนี้ ณ เวลาที่พูด)

ประโยค (Sentence)

ประโยค คือ ข้อความที่เกิดจากคำหลายๆ คำมาเรียงต่อกันตามโครงสร้าง และ “มีความหมายใจความที่สมบูรณ์” เช่น

- The company issues the new credit card to customers.
(บริษัทออกบัตรเครดิตใบใหม่ให้แก่ลูกค้า)
- The issue that was raised by her last month is already solved.
(ประเด็นปัญหาที่ถูกลำเสนอโดยเธอเมื่อเดือนที่แล้ว ได้รับการแก้ไขแล้ว)

TRICKS & TIPS

การเข้าใจโครงสร้างประโยค มีความสำคัญมาก ดังนี้

- สำหรับข้อสอบ “จับผิด” ทำให้รู้ว่า คำที่ขีดเส้นใต้ นั้น เหมาะสมกับตำแหน่งที่ต้องการในประโยคหรือไม่
- สำหรับข้อสอบ “เติมคำ” ทำให้รู้ว่าคำในช่องว่าง จริงๆ ต้องการคำประเภทใด

ตัวอย่าง เช่น

The woman **took** the money from the cash **registration** before **she** left for lunch with her close friends.

ในตัวอย่างนี้สังเกตได้ว่า มีคำเชื่อม (Connective) คือ before ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง ซึ่งจากตัวอย่าง จะพบว่ากริยา “took” ควรต้องเปลี่ยนเป็น “had taken” (Past Perfect) เนื่องจากเกิดขึ้นก่อนกริยา “left”

บันทึกช่วยจำ

A large rectangular area with rounded corners, containing 20 horizontal lines for writing. The area is overlaid with a large, diagonal watermark reading "SAMPLE".

2. PARTS OF SPEECH

Parts of Speech แปลตรงตัว คือ “ส่วนของคำพูด” ซึ่งก็คือ ชนิดของคำต่างๆ ในภาษาอังกฤษนั่นเอง โดยแบ่งออกเป็น 8 ชนิด ดังนี้

Noun	Pronoun	Verb	Adjective
Adverb	Conjunction	Preposition	Interjection

คำนาม (Noun)

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ และสิ่งอื่นๆ เช่น การกระทำ สิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ (ความรัก การกิน ลมหายใจ เป็นต้น) โดยแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. **คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ (Proper Nouns)** ซึ่งเวลาเขียนจะขึ้นต้นด้วยอักษรใหญ่ เช่น Thailand, Bangkok, Chulalongkorn, Silom

2. **คำนามทั่วๆ ไป (Common Nouns)** ที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ฯลฯ เช่น people, university, country, problem, telephone, complaint โดยแบ่งย่อยเป็นดังนี้

2.1 **คำนามนับได้ (Countable Nouns)** ซึ่งอาจเป็นคำนามเอกพจน์หรือพหูพจน์ เช่น pencil, car, school, baby, ower

2.2 **คำนามนับไม่ได้ (Uncountable Nouns)** ซึ่งไม่มีรูปพหูพจน์ คำนามนับไม่ได้มักเป็นคำนามในกลุ่มต่อไปนี้ เช่น

- ของแข็ง เช่น wood, iron ของเหลว เช่น water, milk
- การกระทำหรือสภาวะ (Gerund) เช่น swimming, exercising, living, boxing
- ความรู้สึก เช่น love, hate, passion
- วิชาการสาขาต่างๆ เช่น sociology, history, mathematics, economics, physics
- นามที่เป็นนามธรรม เช่น kindness, friendship, power, knowledge, information

คำสรรพนาม (Pronoun)

คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้เรียกแทนคำนามเพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำ เช่น I, we, she, it หรือใช้แทนคำนามที่เราไม่ทราบว่าเป็นอะไรหรือใคร เช่น someone, something โดยแบ่งได้เป็น 8 ประเภทใหญ่ๆ คือ

Personal Pronoun <ul style="list-style-type: none"> • I, you, we, they, he, she, it • me, you, us, them, him, her, it 	Possessive Pronoun <ul style="list-style-type: none"> • mine, yours, ours, theirs, his, hers, its 	Reflexive Pronoun <ul style="list-style-type: none"> • myself, yourself, yourselves, ourselves, themselves, himself, herself, itself 	Demonstrative Pronoun <ul style="list-style-type: none"> • this, that, these, those
Indefinite Pronouns <ul style="list-style-type: none"> • some, all, another, other, any, etc. • something, everything, anything, someone, anyone, nobody, etc. 	Interrogative Pronoun <ul style="list-style-type: none"> • who, whose, what, which, etc. 	Relative Pronoun <ul style="list-style-type: none"> • who, whom, whose, which, that 	Reciprocal Pronoun <ul style="list-style-type: none"> • each other, one another, etc.

คำกริยา (Verb)

คำกริยา คือ คำที่ใช้บอกสถานะ (เป็น อยู่ คือ) หรือบอกการกระทำ (เช่น กิน เดิน เที่ยว เป็นต้น) โดยแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ กริยาหลัก (Main Verb) และกริยาช่วย (Auxiliary Verb/ Helping Verb)

1. **กริยาหลัก** คือ กริยาที่สามารถใช้โดดๆ ได้โดยลำพัง โดยไม่ต้องไปพสมกับกริยาตัวอื่น แบ่งเป็น 3 ประเภทย่อย คือ

- 1.1 กริยาที่ต้องการกรรมมารับ (Transitive Verb) เช่น
He always has dinner with his friends every Friday's evening.
(กรรม คือ อาหารมื้อเย็น)
- 1.2 กริยาที่ไม่ต้องการกรรมมารับ (Intransitive Verb) เช่น
He cried. (เขาร้องไห้)
- 1.3 กริยากลุ่มที่เรียกว่า Linking Verbs เช่น
I like this restaurant. It sounds good.
(คำว่า sound ปกติจะแปลว่า “มีเสียง” แต่เมื่อใช้เป็น Linking Verb จะมีความหมายนอกสภาพ คือ เป็น-อยู่-คือ)

2. **กริยาช่วย** คือ กริยาที่ต้องใช้ร่วมกับกริยาหลักโดยแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มย่อย คือ

- 2.1 กริยากลุ่ม Common มี 3 ตัว คือ Be, Do, Have เช่น
She is watching TV.
He does not follow company's regulation.
We have completed our final project for Operation Management course.

TRICKS & TIPS

กรณีนี้แตกต่างจากการใช้ Verb to be ในความหมาย “เป็น อยู่ คือ” คือ Verb to do ในความหมาย “ทำ” และ Verb to have ในความหมาย “มี” จะตามด้วยส่วนเติมเต็ม (คำนาม คำคุณศัพท์ ฯลฯ) เช่น
She was the top performer of her department last year.
Do you have a window seat?

- 2.2 กริยากลุ่ม modal verb ได้แก่ will-would, can-could, shall-should, may-might, must ตัวอย่าง เช่น
I cannot speak Chinese.
You should see the doctor.
- 2.3 กริยากลุ่ม semi-model เนื่องจากมีความหมายโดยตัวเอง จึงเหมือนเป็นกริยาหลัก ได้แก่ need, dare to, used to, ought to เช่น
I need to go now.
How dare you speak to me!
He used to smoke once.

คำคุณศัพท์ (Adjective)

คำคุณศัพท์ คือ คำที่บอกลักษณะของคำนามว่าเป็นเช่นไร เช่น

bad	beautiful	black	first
good	round	Thai	white

Adjective สามารถแบ่งได้เป็น 8 ประเภทหลักๆ คือ

Descriptive Adjective	Demonstrative Adjective	Distributive Adjective	Interrogative Adjective
<ul style="list-style-type: none"> good, bad, tall, short, black, white, fat, thin, clever, foolish, poor, rich, pretty, etc. 	<ul style="list-style-type: none"> the, this, that, these, those, such, the same, a, an, any, another, one, other, etc. 	<ul style="list-style-type: none"> each, every, either...or, neither...nor, etc. 	<ul style="list-style-type: none"> what, which, whose, etc.
Proper Adjective	Numeral Adjective	Possessive Adjective	Quantitative Adjective
<ul style="list-style-type: none"> Nationality เช่น English, Japanese, Thai, etc. 	<ul style="list-style-type: none"> one, two, three, four, ..., etc. first, second, third, ..., etc. double, triple, ..., etc. 	<ul style="list-style-type: none"> my, your, our, their, his, her, its. 	<ul style="list-style-type: none"> much, many, little, some, ..., any, etc.

คำวิเศษณ์ (Adverb)

คำวิเศษณ์ คือ คำที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา คำคุณศัพท์ และคำวิเศษณ์ตัวอื่นๆ แบ่งได้เป็น 5 ประเภทหลักๆ ดังนี้

Adverb of Manner	Adverb of Place	Adverb of Degree	Adverb of Time	Adverb of Affirmation or Negation
quickly, happily, bravely, hard, fast, well, etc.	here, there, everywhere, up, down, near, abroad, etc.	very, fairly, rather, quite, etc.	today, yesterday, later, now, last year, after, for a while, since last year, etc.	yes, no, not, not at all, of course, etc.

คำสันธาน (Conjunction)

คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมประโยค-ประโยค หรือประโยค-คำ หรือคำ-คำ ในภาษาอังกฤษ ทำให้การใช้ภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเนื่องจาก Conjunction มีความสำคัญมากและพบได้บ่อยในภาษาอังกฤษ จึงได้แยกเป็นอีกหนึ่งหัวข้อ (หัวข้อ Connective หน้า 60)

คำบุพบท (Preposition)

คำบุพบท คือ คำที่ใช้เชื่อมหรือแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำต่อคำ เช่น นาม-นาม, กริยา-นาม, กริยา-สรรพนาม เป็นต้น เช่น in, on, at, under, from, near, inside, beneath, against, through, over, between, among, etc.

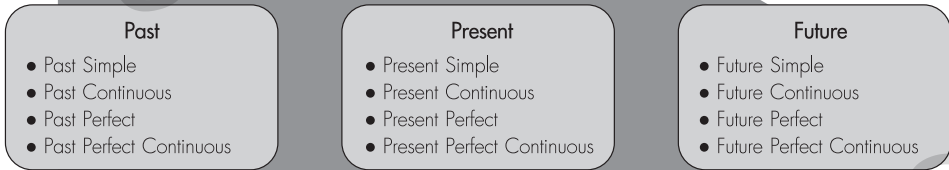
คำอุทาน (Interjection)

คำอุทาน คือ คำที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกหลากหลายและมักใช้ในภาษาพูด ถ้าเป็นการเขียนส่วนใหญ่มักมีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับอยู่ด้วย อาจเป็นคำเพียงคำเดียวหรือสองคำที่อุทานออกมา หรืออาจขึ้นต้นประโยคก็ได้ เช่น

สถานการณ์	คำอุทาน	ตัวอย่าง
เห็นด้วย	okay, right, sure, yeah, yes	Yes, I'll come with you.
สงสัย/ไม่ค่อยเชื่อ	Huh? What?	Huh? She did what?
ทักทาย	ahoy, hello, hi	Hello, John. Did you have a nice day?

3. TENSE

Tense เป็นเรื่องพื้นฐานเรื่องหนึ่ง ที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจ ถ้าจะเปรียบกับร่างกาย เรื่อง Tense เปรียบเสมือน “กระดูกสันหลัง” เลยกี่ว่าได้ ปกติแล้ว Tense ในภาษาอังกฤษ จะมีทั้งสิ้น 12 รูปแบบ แบ่งตาม 3 ช่วงเวลา อดีต-ปัจจุบัน-อนาคต โดยแต่ละช่วงเวลาจะมี 4 รูปแบบ ดังนี้

สำหรับการใช้ชีวิตประจำวันและทำงานพบว่า เราจะใช้แค่บาง Tense เท่านั้น (แตกต่างจากการเรียน Tense ในห้องเรียนและการสอบ ซึ่งต้องทำความเข้าใจทั้งหมด) โดย Tense รูปแบบที่เน้นเป็นพิเศษ ให้สังเกตที่เครื่องหมายดอกจัน (*)

Present Tense

Present Tense เป็น Tense ที่บ่งบอกถึงช่วงเวลาปัจจุบัน ซึ่งในบาง Tense จะเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นๆ หรือรูปแบบใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตแต่ยังคงดำเนินต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ดังนี้

Present Simple*

Subject + Verb ช่องที่ 1

(กริยาจะเติม s หรือ es ในกรณีประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่สาม เช่น he, she, it, customer, bank, government)

การใช้งาน : Present Simple

a) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริง (Fact หรือ Generalization) เช่น
Window is made of glass.

b) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำๆ บ่อยๆ เป็นประจำ เช่น
We usually go to the museum.
She never forgets her purse.

ในกรณีนี้จะเห็นได้ว่า never (ไม่เคยเกิดขึ้นเลย) ก็สามารถเข้ากับ Present Simple Tense ได้เช่นกัน เพราะถือว่าเป็นการ “ไม่ทำ” กริยานั้นๆ เป็นประจำๆ (จากตัวอย่าง คือ เธอไม่ลืมกระเป๋าสตางค์เป็นประจำ จนเคยชินเป็นนิสัย)

Never สามารถพบได้ในประโยครูปแบบ Present Simple และ Present Perfect

c) สิ่งที่จะเกิดขึ้นแน่นอนในอนาคต เช่น
The Shinkansen leaves tonight at 9 p.m.

d) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ณ เวลา ณ ขณะนี้ เช่น
I am here now.
She really needs help right now.

ข้อสังเกต คือ กริยาที่ใช้ในกรณีข้อ d) นี้จะเป็นกลุ่มที่เรียกว่า Stative Verb หรือ Non-progressive Verb หรือ Non-continuous Verb คือเป็นกริยาที่ไม่สามารถใช้ในรูป Verb to be + V-ing ได้ โดยส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และ Verb to be เช่น love, like, want, need, agree เป็นต้น

กรณีของข้อสอบ มักจะออกสถานการณ์ a) และ b) เท่านั้น เพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในการเลือกคำตอบกับ Tense อื่นๆ เช่น Present Continuous และ Future Simple

สำหรับ Present Simple เรื่องสำคัญคือการใช้ Adverb of Frequency ซึ่งจะเป็นตัวชี้แนะเราว่า ควรใช้ Tense รูปแบบนี้ โดยในที่นี้ขอแบ่ง Adverb of Frequency เป็นระดับๆ ดังนี้

- always/often/frequently/usually : เสมอ เป็นประจำ
- sometimes/occasionally : บางครั้งบางครั้ง บางโอกาส
- seldom/rarely/hardly : ไม่ค่อยบ่อย นานๆ ที่
- never : ไม่เคย

Present Continuous*

Subject + is/am/are (Verb to be รูปปัจจุบัน) + V-ing

การใช้งาน : Present Continuous

- a) สถานการณ์ที่เกิดขึ้น “ณ เวลานี้/ขณะนี้” เช่น
I am learning English right now.
(ขณะที่ผู้พูดกำลังพูด กำลังนั่งเรียนภาษาอังกฤษอยู่)
- b) สถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยาวนาน และยังคงดำเนินอยู่ เช่น
I am studying to become a lawyer.
(ขณะที่ผู้พูดกำลังพูด ได้เรียนด้านกฎหมายมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว และยังไม่จบการศึกษา)
- c) สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลาอันใกล้ เช่น
I am taking English class this evening.

สำหรับ Present Continuous เรื่องสำคัญคือการใช้ Adverb of Time ซึ่งจะเป็นตัวชี้แนะเราว่า ควรใช้ Tense รูปแบบนี้ ตัวอย่างเช่น now, right now, at this moment, today, this month, this year

Present Perfect*

Subject + has/have + Verb ช่องที่ 3 (Past Participle)

การใช้งาน : Present Perfect

- a) ใช้บ่งชี้ว่า “เคย” หรือ “ไม่เคย” ทำกริยานั้นๆ เช่น
I have ever been to the US.
He has never travelled alone.
- b) แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลง พัฒนาการขึ้นมาเป็นลำดับๆ เช่น
Many African countries have improved the standard of living by implementing a variety of public policies.
- c) การประสบความสำเร็จ โดยมักเป็นบริบทของแต่ละตัวบุคคล หรือเพื่อมวลมนุษยชาติ เช่น
Doctor has discovered new treatment for cancer.

d) สิ่งทีกระทำอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (แต่ไม่ได้อิงว่าจะทำต่อไปเรื่อยๆ ต่อเนื่องไปในอนาคตอันยาวไกล)

I have admitted to hospital for two weeks due to Dengue.

สำหรับ Present Perfect เรื่องสำคัญคือการใช้ Adverb of Time ซึ่งจะเป็นตัวชี้แนะเราว่าควรใช้ Tense รูปแบบนี้ ตัวอย่างเช่น

ever/never : เคย/ไม่เคย

until now, up to now, at present : จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้

since/for โดยความแตกต่างระหว่าง since กับ for มีดังนี้

Since : มีความหมายว่า “ตั้งแต่” จึงตามด้วยจุดเริ่มต้นของเวลา เช่น วัน เดือน ปี

I have worked at Customer Service since last year/2011/April 2011.

For : มีความหมายว่า “เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น...” จึงตามด้วยจำนวนระยะเวลา เช่น 3 สัปดาห์ 1 ปี เป็นต้น

I have worked at Customer Service for nine months/few years.

Present Perfect Continuous*

Subject + has/have + been (ช่องที่ 3 ของ Verb to be) + V-ing

การใช้งาน : Present Perfect Continuous

a) เหตุการณ์ที่ดำเนินมาตั้งแต่อดีตเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบันก็ยังดำเนินอยู่ โดยไม่มีทีท่าว่าจะสิ้นสุด

I have been waiting for an hour.

(ฉันรอมา 1 ชั่วโมงแล้ว จนป่านนี้ก็ควรจะรออยู่ แต่อีกฝ่ายก็ยังไม่มาสักที)

ความแตกต่างระหว่าง Present Perfect กับ Present Perfect Continuous

- ทั้งสอง Tense มีความหมายร่นกัน คือ การเริ่มทำหรือนั้นตั้งแต่อดีต จะต่างกันที่ Present Perfect เป็นเหตุการณ์ที่เสร็จสิ้นแล้วในขณะที่พูด แต่ที่ Present Perfect Continuous เหตุการณ์นั้นยังไม่เสร็จสิ้น เช่น

Present Perfect	Present Perfect Continuous
I have cleaned my room. (ขณะที่พูด ห้องสะอาดแล้ว)	I have been cleaning my room. (ขณะที่พูด ห้องยังไม่สะอาดดีนัก)

Past Tense

Past Tense เป็น Tense ที่บ่งบอกถึงช่วงเวลาในอดีต ซึ่งเกิดและจบแล้วในอดีต มีดังนี้

Past Simple*

Subject + Verb ช่องที่ 2

การใช้งาน : Past Simple

a) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและจบลงแล้วในอดีต เช่น

I studied accounting ten years ago.

b) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ/ทำบ่อยๆ ในอดีต เช่น

I studied piano when I was a child.

c) สิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงในอดีต เช่น

I did not like durian before. (แสดงว่า ปัจจุบันฉันชอบทุเรียน)

She was not allergic to shrimp. (แสดงว่า ปัจจุบันเธอแพ้กุ้ง)

Saran could not swim when he was a child. (แสดงว่า ปัจจุบันศรีธนย์ว่ายน้ำได้)

Adverb ที่ใช้สำหรับบ่งบอกเวลาในอดีต (Past Simple) มีดังนี้

- Yesterday
- ช่วงเวลาที่ลงท้ายด้วยคำว่า ago เช่น ten years ago, few weeks ago เป็นต้น
- ช่วงเวลาที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า last เช่น last week, last month, last year เป็นต้น
- ประโยคที่ลงท้ายด้วยคำว่า before

Past Continuous*

Subject + was/were (Verb to be
รูปอดีต) + V-ing

การใช้งาน : Past Continuous

a) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เฉพาะเจาะจงในอดีต เช่น

Last night at 9 p.m., I was eating noodles with my friends.

b) เพื่อแสดงว่าในระหว่างที่เหตุการณ์หนึ่งดำเนินอยู่นั้น มีอีกเหตุการณ์หนึ่งแทรกเข้ามา โดยเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่เป็นรูป Past Continuous และเหตุการณ์ที่เข้ามาแทรกเป็นรูป Past Simple

วิธีจำง่าย ๆ คือ Past Continuous ปกติมีความหมายว่า “ขณะที่กำลัง...” เช่น
When I was shopping, my friend urgently called me.

c) การบรรยายเหตุการณ์ในอดีตแบบต่อเนื่องกัน โดยจะใช้รูป Past Continuous ต่อเนื่องกัน
When I walked into the class, several people were chatting, some were doing exercise, and others were playing their mobile games.

Past Perfect*

Subject + had + Verb ช่องที่ 3 (Past Participle)

การใช้งาน : Past Perfect

- a) ใช้ควบคู่กับ Past Simple โดย Past Perfect จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน เช่น
We had only remembered basic Chinese vocabulary and expression before we went pursue Master Degree in China.
- b) กรณีของกริยากลุ่มที่ไม่สามารถใช้รูป Past Continuous ได้ (Stative Verb หรือ Non-continuous Verb) เมื่อจำเป็นต้องใช้กริยากลุ่มนี้คู่กับ Past Simple เช่น
When we had needed help, my old friend called and offered the assistance.

Past Perfect Continuous

Subject + had + been + V-ing

การใช้งาน : Past Perfect Continuous

- a) บอกสาเหตุของกริยา หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต เช่น
We were tired because we had been shopping for hours.
- b) บอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนในอดีต กรณีใช้คู่กับ Past Simple แต่จะเน้นมากกว่า โดยมีข้อสังเกตคือ ใน Past Perfect จะมีคำว่า since หรือ for เพื่อบอกถึงจุดเริ่มต้นเวลา หรือระยะเวลา (เพื่อให้เห็นว่าทำมานานแล้วจริงๆ) เช่น
- c) We had been talking for few hours before she arrived.

Future Tense

Future Tense เป็น Tense ที่บ่งบอกถึงการกระทำที่เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นการคาดคะเนหรือการตั้งใจในการทำกริยานั้น โดยแบ่งเป็น 4 ประเภทย่อย ดังนี้

Future Simple*

มี 2 รูปแบบ คือ

Subject + will + Verb (Infinitive)

Subject + is/am/are + going + to + Verb (Infinitive)

อย่าสับสนกับโครงสร้างประโยค Present Continuous ที่เป็น Subject + is/am/are + V-ing

การใช้งาน : Future Simple

โครงสร้าง will + Verb (Infinitive)

- การกระทำโดยสมัครใจ/คำมั่นสัญญา เช่น
- I will send information to Adam when I get it from John.
- If I am elected Bangkok governor, I will make Bangkok be one of the world's reading capital cities.

โครงสร้าง is/am/are + going to + Verb (Infinitive)

- บอกลถึงแผนงานที่จะทำในอนาคต เช่น
- We are going to spend this vacation in Japan.
- They are not going to drink all the way to Phuket.

ทั้งสองโครงสร้าง สามารถใช้ร่วมกันได้ (แบบใดก็ได้)

กรณีของ “การคาดเดา/การทำนาย” เช่น

The year 2020 will be/is going to be a very glorious year.

ข้อสังเกต : เราจะไม่ใช่ Future Tense ในประโยคที่มีคำบอกเวลา ดังนี้ when..., while..., before, after...,

กรณีที่ต้องการจะสื่อในความหมายสิ่งที่จะทำในอนาคต เราจะเลี่ยงไปใช้ Present Simple แทน เช่น

When we will arrive arrive to night, I will send update information to customers.

Future Continuous

Subject + will + be + V-ing

การใช้งาน : Future Continuous

- a) เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น แต่เป็นช่วงเวลายาวนานกว่า Future Simple เช่น
Scott will be reading books at the library tonight so he will not see Jane when she arrives.
- b) เล่าบรรยายบรรยากาศที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น
When I arrive at the party tomorrow, everybody is going to do lucky draw. Some will be dancing while others are going to be talking.

ข้อสังเกต : เราจะไม่ใช่ Future Continuous ในประโยคที่มีคำบอกเวลา ดังนี้ when..., while..., before, after...,

Future Perfect

Subject + will + have + Verb (ช่องที่ 3)

การใช้งาน : Future Perfect

- การคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น โดยจะต้องเกิดภายในช่วงเวลาที่กำหนด เช่น
By December, I will have passed TOEIC exam.

ข้อสังเกต : เราจะไม่ใช่ Future Perfect ในประโยคที่มีเวลาดังนี้ when..., while..., before, after...,

Future Perfect Continuous

Subject + will + have + been + V-ing

การใช้งาน : Future Perfect Continuous

- เหตุการณ์ที่ดำเนินอย่างต่อเนื่องในอนาคต โดยมักใช้คู่กับ Present Simple เช่น
He has been editing his proof-reading work when I arrive.

ความแตกต่างระหว่าง Future Perfect กับ Future Perfect Continuous

• โครงสร้าง Future Continuous จะไม่เป็นระยะเวลา ในขณะที่ Future Perfect Continuous จะเป็นมากกว่า เช่น

He will be tired because he will have been exercising so hard for hours.

สรุปสาระสำคัญ

จาก Tense ทั้ง 12 รูป จะพบว่า มีเพียง 8 Tense เท่านั้นที่ปรากฏในข้อสอบคัดเลือกต่างๆ ไป (ทั้งการสอบในประเทศไทยและระดับสากล) ดังนี้

Past	Present	Future
Past Simple	Present Simple	Future Simple
Past Continuous	Present Continuous	
Past Perfect	Present Perfect	
	Present Perfect Continuous	

โครงสร้างของ Tense ทั้งหมดที่กล่าวมา เป็นการของแบบ “Active Voice” (ประธานเป็นผู้กระทำกริยา) ดังนั้น ถ้าประธานเป็นผู้ “ถูกกระทำ” จะใช้โครงสร้าง “Passive Voice” (Subject + Verb to be + Verb ช่องที่ 3)

บันทึกช่วยจำ

บันทึกช่วยจำ

A large rectangular area with rounded corners, containing 20 horizontal lines for writing notes. The area is overlaid with a large, faint, diagonal watermark that reads "SAMPLE".